

totálisnak megjelenített Monarchia. A Monarchia kulturális érintkezéseit taglaló kötetnek

akár összefoglaló mondataként is olvashatjuk

Wenner Éva sorait: „Eleganciájával, dekorativitásával együtt az elérhető tökéletesség legmagasabb fokára jutott a felbomló Monarchia valamennyi népének irodalma és művészete a maga mértéke szerint: virágkor volt ez a pusztulás határán.”

A „szükséges népszövegség” a művelődés történetében alighanem a legegységesebb, legjobban szerkesztett, legszínvona-

lasabb a JATE Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszékének Monarchia-kötetei között. Kíváncsian, érdeklődéssel várom az *Előszó*ban megígért folytatást. És őszintén remélem, hogy a következő kötet már nem ilyen – hogyan is fogalmazzak finoman? – puritán, jelentéktelenséget sugalló borításban, hanem a sorozat szellemi súlyának, a tanulmányok színvonalának megfelelő komoly könyv-formátumban lát majd napvilágot.

Gorcity József

